

Satılık Hayat

ÇEVİRİ: DEVRİM ÇETİN GÜVEN

Yukio Mishima

YUKIO MIŞİMA

SATILIK
HAYAT

Can Modern

Satılık Hayat, Yukio Mişima

Japonca aslından çeviren: Devrim Çetin Güven

命売ります (Inochi Urimasu)

İlk baskı: Shueisha, 1968

Çeviriye kaynak alınan baskı: Chikumashobō, 1998

© Yukio Mişima'nın vârisleri, 1968.

© 2023, Can Sanat Yayınları A.Ş.

Tüm hakları saklıdır. Tanıtım için yapılacak kısa alıntılar dışında yayıncının yazılı izni olmaksızın hiçbir yolla çoğaltılamaz.

1. basım: Aralık 2023, İstanbul

Bu kitabın 1. baskısı 3 000 adet yapılmıştır.

Dizi editörü: Şirin Etik

Editör: Elçin Kazancı

Düzeltili: Mert Tokur

Mizanpaj: Bahar Kuru Yerek

Sanat yönetmeni ve dizi tasarımı: Utku Lomlu / Lom Creative (www.lom.com.tr)

Kapak uygulama: Ata Uzuner / Lom Creative (www.lom.com.tr)

Kapak görseli: Hasui Kawase

Baskı ve cilt: Melisa Matbaacılık Yayıncılık San ve Dış Tic. Ltd.

Maltepe Mah. Davutpaşa Çiftelhavuzlar Sk. No: 16 Acar San. Sit.

Zeytinburnu, İstanbul

Sertifika No: 45099

ISBN 978-975-07-6267-3

CAN SANAT YAYINLARI

YAPIM VE DAĞITIM TİCARET VE SANAYİ A.Ş.

Maslak Mah. Eski Büyükdere Cad. İz Plaza Giz, No: 9/25, Sarıyer / İstanbul

Telefon: (0212) 252 56 75 / 252 59 88 / 252 59 89 Faks: (0212) 252 72 33

canyayinlari.com

yayinevi@canyayinlari.com

Sertifika No: 43514

YUKIO MIŞİMA

SATILIK
HAYAT

ROMAN

Japonca aslından çeviren

Devrim Çetin Güven

♥can

Yukio Mişima'nın Can Yayınları'ndaki diğer kitapları:

- Bahar Karları / Bereket Denizi 1*, 1992
Kaçak Atlar / Bereket Denizi 2, 1993
Şafak Tapınağı / Bereket Denizi 3, 1994
Meleğın Çürüyüşü / Bereket Denizi 4, 1994
Bir Maskenin İtirafları, 2010
Yaz Ortasında Ölüm, 2011
Denizi Yitiren Denizci, 2013
Dalgaların Sesi, 2014
Altın Köşk Tapınağı, 2017
Aşka Susamış, 2019
Yıldız, 2020

YUKİO MIŞİMA, asıl adı Hiraoka Kimitake. 1925'te doğdu. İlk hikâyelerini çocukken yazmaya başladı. Babasının ısrarıyla Tokyo Üniversitesi'nde Hukuk okudu. Mezun olduktan sonra girdiği memuriyette ancak bir yıl çalışabildi. İstifa ederek tüm zamanını yazmaya ayırdı. Mişima'nın kısa sürede uluslararası bir ün kazanmasını sağlayan *Bir Maskenin İtirafı*, 1948'de yayımlandı. Çok sayıda romanın, popüler dizi romanların, öykü kitaplarının, denemelerin ve edebiyat eleştirilerinin yanı sıra *kabuki* tiyatrosu ve geleneksel *no* oyunları için çağdaş metinler kaleme aldı. Çağdaş Japon edebiyatının en önemli yazarı olarak kabul edilen Mişima, 1970'te ününün ve prestijinin doruğundayken Henry Miller (*Reflections on the Death of Mishima*) ve Marguerite Yourcenar (*Mişima ya da Boşluk Algısı*) gibi yazarların kitaplarına konu olacak bir şekilde intihar etti.

DEVRİM ÇETİN GÜVEN, yüksek lisans ve doktorasını Tokyo Üniversitesi'nde tamamladı. Nobel ödüllü Kenzaburo Oe üzerine uzmanlaştı. Akademik araştırmalarında Asya ile Avrupa'nın edebî, sanatsal ve düşünsel etkileşimine odaklandı. Japonya'da, Koñdanşa Yayınevi'nin derlediği "Kenzaburo Oe Bütün Romanları" (2018) dizisinin ilk cildi için kapsamlı bir yorum yazısı kaleme aldı. Kojin Karatani, Takici Kobayaşi, Kobo Abe, Yuñiçi Seirai, Natsuki İkezavave Jun'ichiroñ Tanizaki gibi Japon yazar ve kuramcılarının eserlerini Türkçeleştirdi. Halen

Dokuz Eylül Üniversitesi Karşılaştırmalı Edebiyat Bölümü'nde öğretim üyesi olarak görev yapmaktadır.

1

... Hanio gözlerini açtığında etrafındaki her şey o kadar parlaktı ki bir an cennette olduğunu sandı. Ancak kafatasının arkasında şiddetli bir baş ağrısı vardı.

Cennette baş ağrısı maş ağrısı olmaz!

Seçebildiği tek şey buzlu camdan büyük bir pence-reydi. Bu hiçbir özelliği olmayan pencere pervasızca bembeyazdı.

“Ayıldı sanki,” dedi biri.

“Oh ne âlâ, rahatladım valla! Birilerine yardım et-tim mi bütün gün keyfim yerinde olur benim.”

Hanio gözlerini yukarı yöneltti. İtfaiye eri ünifor-ması giymiş,¹ tıknaz bir adam ve bir hemşire dikiliyordu başucunda.

“Kıpırdamak yok! Sakın ha! Öyle hemencecik hoy-ratça ayağa kalkamazsınız,” dedi hemşire omuz başların-dan tutup doğrulmasına mâni olarak.

İntihar girişiminin başarısız olduğunu anladı Hanio.

1. Japonya'da ambulans hizmetleri itfaiye kurumunun bünyesinde hizmet ver-mektedir. (Ç.N.)

.....

O gece, Devlet Demiryolları'na ait, günün son banliyö trenine binmeden önce bol miktarda sakinleştirici yutmuştu. Daha kesin söylemek gerekirse hapları trene binmeden önce istasyondaki bir sebilden aldığı suyla yuttuktan sonra bindiği vagonun boş koltuklarına uzanmıştı. Gerisi muallaktı, hiçbir şey hatırlamıyordu.

Etraflıca düşünüp tasarlamış falan değildi bu intiharı. Her zaman akşam yemeğini yediği *büfenin* tezgâhında oturmuş, gazetesinin akşam baskısını okurken aniden ölme isteğine kapılıvermiş olsa gerekti...

Bir Dışişleri Bakanlığı mensubu casus çıktı

*

Emniyet kuvvetleri aralarında japonya-çin dostluk derneğinin de bulunduğu üç farklı mekâna baskın düzenledi

*

ABD Savunma Bakanı Mcnamara: "farklı bir göreve tayinimi istedim, kararım kesin"

*

Meteoroloji Müdürlüğü'nden ilk kış uyarısı: "Başkenti sis basacak"

*

Haneda Havalimanı'ndaki patlama: savcılık, Aono'nun "hunharca suç"u için müebbet hapis cezası talep etti

*

Demiryolu hattına yuvarlanan kamyon yük vagonuna çarptı

*

Organ başışçısının cesedinden alınan ana atardamar kapakçığı küçük bir kıza başarıyla nakledildi

*

Kagoşima'da bir banka şubesi soyuldu: Haydutlar
900.000 yen gasp etti

29 Kasım

Bir vatandaşın alelade bir evraka şahsi mührünü¹
basışı kadar sıradan, her gün olan olaylardı bunlar.

Hanio bunları okuduktan sonra, aniden sanki bir
piknik planlıyormuş gibi intihar etme fikrine kapılmıştı.
Fakat birileri intiharının sebebini sorsa, intihar edecek
bir sebebi olmadığı için canına kıydığından başka bir
açıklaması yoktu.

Aşkta bir hüsrana uğramışlığı falan da yoktu. Kaldı
ki öyle bir aşk acısı çekiyor olsa bile sırf bundan dolayı
intihar edecek bir mizaçta değildi Hanio. Ciddi parasal
sorunları olduğu da söylenemezdi. Mesleği reklam ya-
zarlığıydı ve eserlerinin arasında şu Goşiki Ecza şirke-
tinin mide ilacı "Oh Be Ne Rahatladım"ın meşhur rekla-
mı da vardı:

Oh be ne rahatladım ♪
Nasıl da ferahladım ♪
İçtim mi bu ilaçtan ♪
Midem iyileşiverir ♪
Ne olduğunu dahi anlamadan ♪

Birçok reklamcı, kendi bağımsız şirketini kursa bile
rahatlıkla başarılı olabilecek yeteneği olduğu konusunda
hemfikirdi. Fakat Hanio'nun böyle bir niyeti yoktu. Tok-
yo Advertisement adlı şirkette oldukça dolgun bir maaşa
çalışıyordu, bu da fazlasıyla tatmin ediyordu onu. Nite-
kim düne kadar da dürüst, çalışkan bir çalışan olagelmmişti.

1. Japonlar genelde imza yerine soyadlarının yazılı olduğu kişisel mühürlerini
kullanır. (Ç.N.)

Doğru ya! İntiharının sebebi o olay olmalıydı!

Akşam gazetesine öyle miskin miskin göz atıyordu ki iç sayfalar haşır huşur sesler çıkararak masanın altına kayıvermişti.

Bunu, deri değiştiren bezgin bir yılanın eski derisini üstünden atışını izlercesine seyrettiğini anımsıyordu. Sonra sayfaları yerden kaldırma dürtüsü hissetmişti. Aslında o halde bıraksa da olurdu. Neden böyle bir eyleme giriştiğinden kendisi de tam emin değildi: Ya adabımuaşeret icabı, kaldırmasının daha görgülü bir davranış olacağına hükmettiğinden ya da tam aksine bütün yeryüzünün düzenini yeniden tesis etmek doğrultusunda aldığı *büyük karar gereği* yeltenmişti buna.

Her halükârda eğilerek pek de dengeli durmayan küçük masanın altına sokulup elini uzatmıştı.

O da nesi! Orada hiç umulmadık bir şeyle karşılaşmıştı.

Yerdeki gazete sayfalarının üstünde bir hamamböceği kılmıdamadan duruyor. Tam elini uzattığı anda, parlak maun renkli böcek, olağanıüstü bir süratle kaçarak matbu kelimelerin arasına dalıp kayboluyor.

Yine de düşen sayfaları yerden kaldırmış, deminden beri okuduğu baş sayfayı masaya koyup yerden aldığı sayfalara göz atmaya yeltenmişti. Fakat bir de ne görsün! Okumaya çalıştığı matbu harflerin hepsi hamamböceklerine dönüşmesin mi? Okumaya çalıştığı her karakter, her kelime nahoş kızılımsı siyah bir parıltıyla parlayan sırtlarını ona dönüp sıvışmasın mı?

Vay be, řu feleğin çarkı da böyle bir şeymiş demek!

Aniden böyle bir idrake varmış, varır varmaz da üstesinden gelemediği bir ölüm arzusuna kapılmıştı.

Yo hayır, sırf açıklamış olmak için yapılmış bir açıklamadan öteye gitmiyor bu.

Olay hiç de o kadar bariz mariz değildi... Sadece ga-

zetedeki her matbu kelimenin hamamböceklerine dönüştüğü koşullarda yaşamının anlamsız olduğuna hükmetmesinin sonucunda ölüm fikri nihayet aklına yatıvermişti işte! Karlı bir günde, karın kırmızı bir *posta kutusunun* üzerini örtmesi gibi, evet tam da bu şekilde, *ölüm* o andan itibaren onun üzerinde asılı kalmıştı.

Artık neşesi yerine gelmiş, keyiflenmişti; eczaneye uğrayıp uyku hapı almış fakat hapları hemen içmenin işin heyecanını kaçıracağını düşünerek sinemaya gitmiş, art arda üç film birden seyretmiş, acıkınca da ara sıra takıldığı *büfeye* girmişti.

Yanındaki taburede oturan etine dolgun kızı şöyle bir süzmüştü, kızın her yanından o kadar bariz bir vurdumduymazlık ve paçozluk akıyordu ki ona karşı en ufak bir çekim bile hissetmemişti.

Var ya, birazdan öleceğim ben!

Onulmaz bir itiraf arzusu uyanmıştı içinde.

Dirseğiyle kızın tombul dirseğini dürtmüştü hafifçe. Kız ona şöyle bir bakış attıktan sonra, adeta büyük bir çaba gerektiriyormuş gibi tembel hareketlerle taburesinin üstünde Hanio'ya dönmüştü. Sonra da tam taşralılara has bir ifadeyle sırtıtmıştı.

“İyi akşamlar!” demişti Hanio.

“İyi akşamlar.”

“Ne güzel şeysin sen böyle!”

Kız kıkır kıkır güldü.

“Şimdi ne söyleyeceğimi tahmin edebilir misin?”

Kız kıkır kıkır güldü yine.

“Edemezsin, değil mi?”

“Aklıma bir şeyler gelmiyor değil ama...”

“Bu gece intihar edeceğim ben!”

Hayrete düşmek bir yana, ağzını sonuna kadar açık kahkahalara boğulmuştu kız. Sonra gülmekte olan ağzına kurutulmuş bir kalamar dilimi atmış ve bir yandan

gülerken diğerk yandan da lokmasını çignemeyi sürdürmüştü. Neticede kalamarın kokusu Hanio'nun burun deliklerinin etrafına iyice sinmişti.

Çok geçmeden arkadaşı gelmiş, kız abartılı hareketlerle ona el sallamış, bir *hoşça kal* bile demeden Hanio'nun yanından ayrılmıştı.

Bunun üzerine Hanio tek başına dükkândan çıkmıştı, ölme niyetinin gerçekliğine kızını inandıramaması tuhaf şekilde asabını bozmuştu.

İntiharını için zamandan bol bir şey yoktu fakat bir kez kararını vermişti: İllaki *son trenin* saatini bekleyecekti, bu yüzden de vakit öldürmenin bir yolunu bulması gerekiyordu.

Bir *paçinko* salonuna¹ girmiş ve kumar makinelerinden birinin önüne oturup oynamaya başlamıştı. Her oynayışında madenî bilyeler su gibi akıyordu. Ömrü sona ermek üzereyken, giderayak kumarda kazanmasını, bilyelerin art arda yağmur gibi yağmasını, birilerinin veya bir şeylerin onunla dalga geçmesinin sonucu olduğuna yormadan edememişti.

Nihayet son trenin vakti gelip çatmıştı.

Hanio turnikelerden istasyona girmiş, ilacı platformdaki sebilden aldığı suyla yuttuktan sonra trene atlamıştı.

1. Japonya'da ucuz ve popüler *casino*'lara, yani fiilen "kumarhane" işlevi gören salonlara verilen ad. Ülkede kumar oynamak resmen yasak olduğu için müşteriler kumar makinelerinden kazandıkları bilyeleri muhtelif ödüllerle takas ederler. Fakat çoğunlukla bu bilyeler tesis dışında bulunan ve resmen tesisle alakasız gibi görünen gişelerde paraya dönüştürülür. (Ç.N.)

İntihar girişimi başarısızlıkla sonuçlanan Hanio'nun önünde bomboş fakat müthiş hür bir dünya açılıverdi...

Ebediyen süreceğini sandığı sıkıcı gündelik hayatın ipi *pit* diye koptu, o günden itibaren her şeyin mümkün olduğuna, her şeyi yapabileceğine inanmaya başladı. Hiçbir günü tekrar yaşamayacaktı. Her günün, miadını doldurduğunda son nefesini verdiğini ve bu günlerin, beyaz karınları açıkta bir dizi ölü kurbağa gibi yan yana dizildiğini bütün berraklığıyla canlandırabiliyordu kafasında.

Tokyo Advertisement'a istifasını verdi. Üstelik işletmenin işleri iyi gittiğinden dolgun bir kıdem tazminatı da aldı. Bu sayede kimseye muhtaç olmadan hayatını idame ettirebilecekti.

Üçüncü sınıf bir gazetenin iş ilanları sayfasına şöyle bir ilan verdi:

Satılık Hayat

Hayatımı satıyorum. Benden dilediğiniz amaç için gönlünüzce istifade edebilirsiniz. 27 yaşında bir erkeğim. Mahremiyetinizin ve kişisel bilgilerinizin korunması teminatım altındadır.

Ayrıca ilana ev adresini ekledi, daire kapısına da bir levha astı:

Life For Sale
Hanio YAMADA

İlanın yayımlandığı ilk gün gelen giden olmadı. Artık işe gitmeyen Hanio gündelik hayatın bomboş saatle-

rini bir nebze olsun sıkılmadan geçiriyordu. Kâh evde kışını devirip televizyon seyrediyor, kâh hayallere dalıyordu.

Ambulansla acil servise götürülürken şuuru yerinde değildi. Bu yüzden o anlara dair hiçbir şey hatırlamaması gerekiyordu ama tuhaftır, ne zaman bir ambulans sireni işitse ambulanstaki hali gayet bariz şekilde canlanıveriyordu zihninde. Kendisi sedyede yüksek sesle horlarken itfaiye hizmetleri mensubu beyaz önlüklü acil tıp teknisyeninin, araba sarsılırken Hanio'nun yere yuvarlanmasını önlemek için, onu sardıkları battaniyenin kenarlarını tutmasını fevkalade bir berraklıkla hatırlıyordu. Burnunun kenarında kocaman bir ben vardı teknisyenin...

Yine de bu yeni hayatı ne kadar da boştu, mobilyasız bir apartman dairesi gibi... Ertesi sabah kapısı çaldı.

Açıp baktığında karşısında ufak tefek, iyi giyimli, ihtiyar bir adamın dikildiğini gördü. İhtiyar takip ediliyormuşçasına şöyle bir ardına baktıktan sonra aceleyle içeri girip kapıyı arkasından kapattı.

“Hanio Yamada Bey sizsiniz, değil mi?”

“Doğrudur efendim.”

“Gazetede ki ilanınızı okuma şerefine eriştim.”

“Buyurun, buyurun, içeri geçelim.”

Hanio, neresinden baksanız, tasarım dünyasında çalışan birinin evinde görmeyi bekleyeceğiniz birbiriyle uyumlu siyah masa ve sandalyelerle döşenmiş, kırmızı bir halıyla kaplı odanın bir köşesine götürdü ihtiyarı.

İhtiyar, ağzından bir kobranınkini andıran bir tıslama çıkararak, nazik bir edayla yükündükten sonra koltuğa oturdu.

“Canını satan kişi sensin değil mi?”

“Doğrudur.”

“Belli ki gençsin ve halin vaktin de yerinde. Merak ettim de, neden böyle bir arzuya kapıldın?”

“Üstünüze vazife olmayan konularda soru sormazsanız sevinirim efendim.”

“Bu arada... Kaç paraya satıyorsun canını?”

“Siz hangi meblağı uygun görürseniz efendim.”

“Öyle sorumsuzluk olur mu? Kendi canının bedelini de kendin saptayıver yahu! Mesela, şimdi ben yüz yen vereyim desem, ne yaparsın?”

“Bunu uygun görürseniz, benim için hava hoş.”

“Yahu bırak zırvalamayı!”

İhtiyar iç cebinden bir cüzdan çıkardı ve içinden yepyeni görünen on bin yen’lik beş kâğıt para çekip iskambil oynuyorlarmış gibi yelpaze şeklinde yanlara doğru yayarak gösterdi banknotları.

Hanio pek etkilenmediğini dışa vuran kayıtsız bir ifadeyle elli bin yen’i adamın elinden kaptı. “Pekâlâ, dileyin benden ne derseniz. Merak etmeyin hiçbir isteğinizi geri çevirmeyeceğim.”

“Demek öyle,” diye söze başladı ihtiyar filtreli sigarasını çıkararak, “bak bundan içersen, akciğer kanseri olmazsın. Bir tane almaz mısın? Gerçi canını satan biri kanserden manserden korkmaz ki... Senden ricam çok basit bir şey. Karım –*karım* dedimse de, üçüncü karım oluyor kendisi– şu an yirmi üç yaşında. Aramızda tam olarak yarım asır yaş farkı var. Ama var ya, bir içim sudur! Memeleri, birbirine darılıp farklı yönlere bakan iki güvercin gibidir. Dudakları da öyle... Üst ve alt dudakları bezginlikle sırtını birbirine dönmüştür, o kadar tatlıdırlar ki... Vücudunun ne kadar şahane olduğunu anlatmaya kelimeler yetmez. Bacakları da çok hoştur. Son zamanlarda, hastalıklı görünen cılız bacaklar revaçta her nedense... Fakat bizimkinin bacakları dolgun, uyluklarından ayak bileklerine doğru o kadar nazıkçe inceleyiyorlar ki değme gitsin... Kalçasının şekli şemali de yerindedir, bahardaki köstebek tepeciklerini çağrıştıran

küçük höyükler şeklindedir... Terk etti beni o kaltak ve önüne gelenle gönül eğlendirmeye başladı... Şu anda, *üçüncü sınıf ülkelerden*¹ gelmiş bir herifin kapatması. Bu *üçüncü sınıf ülkelerden* gelmiş herif eşine ender rastlanan bir haydut. Dört lokanta işletiyor ve yanlış hatırlamıyorsam, mıntika çatışmasında iki-üç adam öldürmüşlüğü var... Senden ricam, karımla tanışıp onu tavlaman ve bu kaçamağınızı *üçüncü sınıf ülkelerden gelmiş* o adamın öğrenmesini sağlamandır. Böylece herif küplere binecek ve seni mutlaka öldürecektir, muhtemelen karımı da... Ne dersin? Bunu yaparsan içimdeki gazap ateşini söndürmüş olacaksın. İsteğim sadece bu... Hünerle, la-yıkıyla ölebilir misin?”

“Demek öyle,” dedi Hanio. İhtiyarın anlattıklarından hiç etkilenmemiş, hatta sıkılmış bir ifadeyle sürdürdü sözlerini. “Ama acaba işler bu kadar romantik ilerler mi ki? İsteğiniz, yenge hanımdan intikamınızı almam; anlıyorum bunu, ama ya yenge hanım bana fena halde abayı yakar ve benimle seve seve ölmek isterse, o zaman ne yaparsınız?”

“Öyle ölüme güle oynaya giden kadınlardan değildir o. Bu yönü senden farklı. Canı kıymetlidir ve ne olursa olsun pervasızca yaşamak ister... Vücudunun her bir hücrelerine işlenmiş bir büyü gibidir bu yaşama arzusu.”

“Nereden biliyorsunuz bunu?”

“Onu tanıyınca sen de anlarsın. Kısacası, her halükârda hünerle, layıkıyla ölmeni istiyorum senden. Sözleşmeye falan gerek yok, değil mi?”

1. İkinci Dünya Savaşı öncesi ve esnasında Japonya'nın emperyal tahakkümü altındaki ülkelerden Japonya'ya getirilmiş kişileri ifade etmek için kullanılan küçümseyici tabir. İkinci Dünya Savaşı'ndan sonraki süreçte, esasen Japonya'da yaşayan Çinli ve Koreli göçmenlere atıfta bulunan bir kelime olmuştur. “Üçüncü sınıf ülke” veya “halk” anlamına geldiği için ayrımcı ve ırkçı bir ibaredir. (Ç.N.)

“Hayır, hiç gereği yok.”

İhtiyar yine dudaklarının arasından tıslaya tıslaya bir şeyler düşünüyordu.

“Öldükten sonra yapmamı istediğin bir şey var mı?”

“Pek yok aslında. Cenaze de mezar da istemiyorum. Fakat içimde bir ukde kaldı: Hep bir Siyam kedisi beslemek istemişimdir. Ben ölünce bir Siyam kedisi alıp yerime beslerseniz minnettar kalırım. Fakat sütünü normal bir tabaktan içirmeyiniz. Zihnimdeki hayale uygun olarak büyük bir küreğe koyup oradan çıkarınız. İlk bir-iki yudumu, ağzını şapırdata şapırdata içtikten sonra kürekle hop diye çenesini yukarı kaldırınız. Böylelikle kedinin çenesi sırlıklam süt içinde kalacaktır. Bunu günde en az bir kez yapınız. Çok önemli bir şey bu, o yüzden kesinlikle unutmayın lütfen.”

“Dediklerinin tek kelimesini anladıysam ne olayım!”

“Bunun sebebi fazlasıyla sıradan bir dünyada yaşamamız. Sizin benden talep ettiğiniz şeyde en ufak bir hayal gücü kııntısı bile yok. Her neyse, bu işten canlı çıkarsam elli bin yen’i iade etmemi ister misiniz?”

“Yo, ona lüzum yok da... Öyle bir durumda karımı mutlaka öldürmelisin!”

“O zaman cinayet sözleşmesine döner bu iş.”

“Orası öyle. Her halükârda o kadının yeryüzünden silinip gitmesini istiyorum fakat buna dair en ufak bir suçluluk hissetmek istemiyorum... Bu kadar çilesini, kahrını çektiğin biri için vicdan azabı duymaya değmez... Anlaştık öyleyse. Bu gece hemen işe başla. Başka masraflar çıkarsa benden talepte bulunman yeterli, hemen öderim.”

“İşe başla dediniz de, nereye gitmem gerekiyor?”

“Şu haritayı yanına al. Şurdaki tepenin üstündeki Villa Borghese adlı lüks apartmanın 865 numaralı dairesi. Binanın en üst katındaki şık bir daire olsa gerek. Ama kadın ne zaman orada olur, hiçbir fikrim yok. Bu bilgile-

rin haricindeki her şeyi senin bizzat sorup soruşturup bulman gerekiyor.”

“Hanımefendinin adı nedir?”

“Ruriko KİSHİ. Ruri diye *hiragana*'yla¹ yazılıyor. ‘Kishi’ ise Başbakan Kishi'nin² soyadıyla aynı *kanji*³ karakteridir.”

Bunları söylerken ihtiyarın suratını tuhaf bir ışıltı bürümüşü.

3

İhtiyar tam çıkıp gitmek üzereyken kapıyı ardından örterek geri döndü ve bir canın müşterisi olarak istemekte yerden göğe kadar haklı olduğu su götürmeyecek şöyle bir ricada bulundu:

“Ya çok mühim bir meseleyi unuttum. Aslında bunu ayrıca belirtmeye gerek yok ama benim böyle bir siparişte bulunan bir müşterin olduğunu zinhar kimseye söyleme lütfen. Hatta böyle bir iş aldığın konusunda bile ağ-

1. Japoncada kullanılan üç yazı sisteminden biri. Çince kökenli *kanji*'lerin sadeleştirilmeleri yoluyla geliştirilen *hiragana* sadece *kanji*'lerin okunuşları, *kanji*'yle ifade edilemeyen Japonca kökenli kelimelerin yazımı, sonekler ve edatlar gibi dilbilgisel sözcükleri ifade etmede kullanılır. (Ç.N.)

2. Nobusuke Kishi (1896-1987): İkinci Dünya Savaşı sırasında, Hideki Tōjō hükümetinin ticaret ve sanayi bakanı olarak görev yaptı. Savaş sonrası Müttefik Kuvvetler tarafından birinci derece savaş suçlusuna olduğu gerekçesiyle tutuklandı. Salıverildikten sonra siyasete atıldı. 1957-1960 yılları arasında başbakanlık yaptı. 1960'ta, Japonya'nın ABD'yle 1951 yılında imzaladığı Güvenlik ve İşbirliği Anlaşması'nın (ANPO) yenilenmesinde etkin rol oynayarak eleştirilerin odağında oldu, kısa süre sonra da istifa etti. Mişima'nın eleştirdiği siyasi figürlerden olan Kishi, 2022 yılında suikaste uğrayan Başbakan Shinzō Abe'nin dedesidir. (Ç.N.)

3. Japoncada kullanılan üç yazı sisteminden biri. Çince kökenli kavram-yazılardan (*ideogram*) oluşur. (Ç.N.)

zın sıkı olsun, tamam mı? Canını satan bir tacir olduğuna göre bu kadar bir iş ahlakın vardır elbet...”

“O hususta müsterih olun efendim.”

“Bir sözleşme metni gibi bir şey vermeyecek misin yani?”

“Ne safsınız! Üstünüzde sözleşme evrakıyla dolaşırsanız, böyle bir azmettirme işine giriştiğinizi sağır sultana bile duyurmuş olmaz mısınız, bir düşünün!”

“Orası öyle...”

İhtiyar, damaklarına tam oturmadığı anlaşılan takma dişlerinin arasından huzursuzca tıslayarak tekrar kapidan oturma odasına attı kendini.

“O zaman nasıl güveneceğim sana?”

“Bana inanıyorsanız, sonuna kadar inanın, yok eğer benden kuşkulaniyorsanız sonuna kadar kuşkulanın. Her halükârda, buraya gelip bana ödeme yapmanız sayesinde, ben şu fani dünyada hâlâ *güven* diye bir şeyin var olduğuna inanmaya başladım. Ama, velinimetim sayın müşterim, sizden iş almama rağmen, sizin kim olduğunuza ve nerede oturduğunuza dair hiçbir şey bilmemem yüreğinizi ferah tutmanız için yeterli değil mi?”

“Amma zırvaladın şimdi! Ruriko, muhakkak benden bahsedecektir sana.”

“Olabilir de benim hiç merak ettiğim bir şey değil bu.”

“Evet bunu görebiliyorum. Ben de yıllar yılı pek çok insanı gözlemladım, bir nevi insan sarrafı oldum. Şöyle bir yüzüne baktığımda güven veren biri olduğunu görebiliyorum.

Yine, ayrıca paraya ihtiyacın olursa, “Para lazım. Yarın sabah 8’de,” diye bir pusula yaz, *Life* mahlasıyla da imzala, Shinjuku Garı Merkez Çıkışı’ndaki ilan panosuna iliştiiriver. Her gün büyük mağazalarda dolaşırım ama tam açılış öncesi saatlerden hiç hazzetmem, eğer pusula

layı sabah bırakacak olursan, mümkün mertebe erken saatlerde olsun.”

İhtiyar artık evden çıkıp oradan ayrılmaya yeltendiğinde Hanio'nun adamın hemen arkasından dışarı çıkması üzerine, “Hayrola, sen nereye?” diye sordu ihtiyar.

“Efendim, nereye gittiğim belli değil mi? Villa Borghese Apartmanı, 865 numaraya tabii ki.”

“Ne kadar tez canlısın!”

Hanio birden hatırlayarak kapıda asılı olan “Life For Sale” levhasını ters çevirdi, böylelikle levhanın arka yüzündeki “Ürünümüz Satılmıştır” yazısı göründü.

4

Villa Borghese sefil ve darmadağın bir mahallenin tepesinde, arşa doğru uzanan İtalyan tarzı beyaz bir binaydı, o yüzden haritaya bakmasına bile gerek kalmadan uzaktan hemen görmüştü Hanio bu apartmanı.

İçeri girip kapıcı bölmesine baktı, tezgâhın ardında sadece boş bir iskemle olduğunu görünce rahatladı ve içeri, asansöre doğru ilerledi. Adeta kendi iradesi yokmuş da kukla misali bir oyuncu tarafından iplerle hareket ettiriliyormuş gibi yürüyordu, kimseye hesap verme zorunluluğunun olmamasının sağladığı şu neşeli halini, intihar kararını almadan önceki haliyle kıyasladığında bambaşka bir insana dönüştüğünü hissetti Hanio. Hayatı, envaiçeşit hafiflikle, uçarılıkla dolup taşmaktaydı.

Sabah saatlerine has derin bir sessizliğe gömülmüş apartmanın sekizinci katının koridoruna varır varmaz 865 numaralı dairenin kapısını eliyle koymuş gibi buldu.

Zili çaldı, *di-düünng, do-doonng* diye bir ezgi dinginlikle tınladı uzun uzun.

Evde yok mu acaba?

Kapıya bakılmasa da Hanio kadının bu sabah evde olduğunu seziniyordu. Zira, şu an *kapatmaların* erkeklerini uğurlayıp kendilerini tekrar yatağa atarak mışıl mışıl uyudukları vakitlerdi.

Böyle düşündüğünden zili bıkmadan usanmadan çalmayı sürdürdü.

Nihayet kapıya birinin yaklaştığına dair işaretler geldi. Kapı halen takılı olan zincirin müsaade ettiği oranda aralandı ve o aralıktan ürkmüş bir kadın suratı gözük-tü. Üstünde gecelik vardı fakat yeni uyanmış gibi bir hali yoktu. Çehresi asık olmak bir yana, fevkalade kanlı canlıydı. Tam da ihtiyarın söylediği gibi üst ve alt dudakları davetkâr bir edayla yukarı ve aşağı doğru kıvrılmıştı.

“Sen de kimsin?”

“Efendim ben Life For Sale şirketinden geliyorum. Hayat sigortası yaptırmak ister misiniz diye soracaktım.”

“Yok istemem ayol. Hayat sigortası falan lazım değil. Hayatım tam kıvamında benim.”

Kendisini terslemesine rağmen kapıyı örtmemesine bakılırsa, kadının biraz da olsa ilgisini çekmiş olmalıydı. Bunu fark edince satış mümessillerinin sıklıkla başvurduğu hileyi kullanarak bir ayağını kapı eşiğine sağlamca sıkıştırdı.

“Efendim, illa sigorta yaptırın demiyorum. Sadece beni biraz dinlemenizi rica ediyorum. Fazla zamanınızı almam merak etmeyin.”

“Olmaz ay! Kocamdan azar işitmeye hiç niyetim yok! Üstelik, şu an üstüm başım da müsait değil gördüğün gibi.”

“Pekâlâ, o zaman, yirmi dakika sonra tekrar geleyim uygun görürseniz.”

Hayatımı satıyorum. Benden dilediğiniz şekilde istifade edebilirsiniz. 27 yaşında bir erkeğim. Mahremiyetinizin ve kişisel bilgilerinizin korunması teminatım altındadır.

27 yaşındaki reklam metni yazarı Hanio Yamada başarısız intihar girişiminden sonra yerel bir gazeteye ilan vererek yaşamını satılığa çıkarır. Çok geçmeden de çeşitli müşteriler tarafından aranmaya başlar fakat kendisine iletilen talepler giderek tuhaflaşırken hayatı da son derece absürd olaylarla dolu bir dedektif hikâyesine dönüşür.

Satılık Haya'taki Japonya, yazarın birçok kitabında karşılaştığımız onurlu savaşçıların ve kusursuz tavırların Japonya'sı değil, Amerikanlaştırılmış, modernitenin içine gömülmüş ve derin bir belirsizliğin pençesine düşmüş 1960'ların Japonya'sıdır. Zamanında tefrika halinde yayımlanmış ve diğer metinlerinden konusu, üslubu itibarıyla son derece farklılık gösteren bu kitapta Mişima yaşamı boyunca kendisini meşgul eden karanlık temaları hiciv yoluyla çarpıcı bir şekilde ele alıyor.

“Sürükleyici, çılgın bir hikâye... Kitabı çekici kılan hafifliği ve tuhaflığı.”

The New York Times

“[Japonya'nın] en büyük edebiyatçılarından birinden merak uyandıran bir *pulp fiction*...”

The Guardian

#japonedebiyatı #ölüm #intihar #surrealizm #karamizah #hiciv

Kapak resmi: Hasui Kawase

 can

canyayinlari.com | [f](#) | [t](#) | [X](#) | [canyayinlari](#)

roman

ISBN 978-975-07-4267-3

9 789750 762673